

Unitat tramitadora: Unitat Administració Serveis Generals

AJT/8215/2024 RP

Codi document: SGE19I00W7

AJUNTAMENT DE VIC - Decret

Data 14-02-2025

Número DEC/1199/2025

Assumpte: Desestimar les al·legacions presentades i resoldre la reclamació de responsabilitat patrimonial per sorolls

DECRET

Antecedents

I. En data 06.05.2024 la senyora [REDACTED] presenta sol·licitud al registre general de l'Ajuntament mitjançant la qual sol·licita que s'obri un expedient de responsabilitat patrimonial per la lesió produïda a la seva salut pels sorolls produïts per la seva veïna tocant el piano.

Per decret de data 06.06.24 s'informa a la interessada que es procedeix a l'obertura de l'expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial, amb la incorporació de la sol·licitud i l'informe mèdic.

II. En data 12.06.2024 es requereix a la interessada la presentació de documentació complementària, de conformitat amb el que disposa l'art. 68.2 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant LPACAP); i tot especificant que revisada la sol·licitud i la documentació aportada per la interessada aquesta no és suficient per a tramitar l'expedient, cal especificar:

- Les lesions produïdes
- La presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic
- L'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial
- Moment en què la lesió efectivament es va produir

En data 25.06.2024 la interessada presenta documentació complementària, i exposa:

1.- Les lesions produïdes i diagnosticades d'acord amb els informes i intervencions mèdiques existents i sens perjudici que se'n puguin diagnosticar d'altres i valorar una major gravetat o modalitats de les actualment diagnosticades derivades de les immissions sonores són:

. Trastorn d'Ansietat greu i trastorn depressiu major.

. Taquicàrdia i arrítmia. Ablació sinus coronari.

. Hipersensibilitat central auditiva de severa intensitat (acúfens bilaterals).

S'adjunta informe neurològic, informe d'otorrinolaringòleg i Informe de cardiòleg.

2.- Relació de causalitat entre les lesions i el funcionament de l'ajuntament.

Tots els informes mèdics fan menció que totes les lesions o malalties que ha desenvolupat porten com a causa el estar sotmesa als sorolls o sons del pis veí.

3.- Moment en què es produeixen les lesions.

Com ja esmentàvem en el nostre recurs de reposició fa més de 10 anys que la Sra. [REDACTED] pateix les immissions sonores pràcticament diàries i persistents, inclús en el període en què l'ajuntament va obligar a la veïna a suspendre les emissions sonores provinents del piano, també el va tocar en alguna ocasió. Iniciat el procediment administratiu pel qual la veïna pretén aconseguir l'autorització de l'ajuntament per tocar el piano i després que l'ajuntament autoritzés a fer-ho en els períodes que ho va fer, la veïna a tornat a tocar el piano.

Així es tracte d'un dany de caràcter permanent que no ha deixat de persistir. Sigui quina sigui la regularitat en què la veïna a tocat el piano depenent de quin siguin els períodes l'activitat es duradora perquè no ha anat ni va acompanyada de cap mesura administrativa efectiva i també duradora que em permeti saber o preveure que la veïna ja no tocarà el piano.

Les lesions neixen a partir del poc temps en què la veïna comença a tocar el piano i sobretot s'incrementen davant de la manca d'adopció ràpida i efectiva de mesures per part de l'ajuntament perquè la veïna no toqui el piano. Al mantenir-se la causa, les lesions no han fet més que incrementar (ablació coronària) i agreujar-se. Per tant, les lesions per ara diagnosticades no estan estabilitzades.

4.- Avaluació econòmica.

No és possible actualment avaluar econòmicament els danys perquè les lesions no estan estabilitzades.

5.- Proposa la pràctica de la prova següent:

1a.- A més dels informes mèdics que es van aportar amb el recurs de reposició i els que s'aporten ara, aportarem aquells informes mèdics necessaris per informar de l'estat, característiques i gravetat de les meves lesions.

2a.- Informe o dictamen pericial amb avaluació econòmica quan sigui possible.

3a.- Que s'adjunti a l'expedient la relació de trucades telefòniques des de i amb destí al telèfon o telèfons de la Sra. [REDACTED] o el seu fill [REDACTED] i la Policia Local.

4a.- Els informes, atestats, actes i qualsevol altre tipus de documentació relacionada amb les immissions sonores de la veïna al meu pis.

5a.- La relació d'agents de la policia local o altres treballadors o funcionaris que han rebut les queixes o denúncies de la Sra. [REDACTED] o el seu fill i/o aquells que han intervingut en relació amb els mateixos fets.

7a.- Testifical de la Sra. [REDACTED], del Sr. [REDACTED].

III. Examinades la documentació i la proposta de proves efectuada per la interessada, per part de l'òrgan instructor es van efectuar els actes necessaris per a la determinació i coneixement dels fets i, concretament, ha quedat incorporada la documentació mèdica presentada i sol·licitat els següents informes, quedant desestimades la resta de proves sol·licitades per considerar-se innecessàries o improcedents, de conformitat amb el que disposa l'art. 77.3 de la Llei 39/2015:

1. En data 16.07.2024 l'enginyer municipal va emetre el següent informe:

"Antecedents

En data 8 de juny de 2020 l'inspector-Cap de la guàrdia urbana dona trasllat del problema de soroll generat per un piano en el domicili de la senyora [REDACTED], veïna del 4rt. 1a. De la Rambla Tarradellas 15.

En data 20 d'agost de 2020 l'Alcaldessa p.s. resol ordenar a la senyora [REDACTED] (veïna que té la font de soroll – piano) que deixi de tocar-lo mentre no es portin a terme les mesures pertinents.

En data 27 d'abril de 2021 l'Alcaldessa resol desestimar el recurs de reposició interposat per la senyora [REDACTED].

En data 25 d'octubre de 2023 la interessada presenta documentació per justificar que s'han pres les mesures necessàries i sol·licita poder tocar el piano.

En data 8 d'abril de 2024 la regidora delegada de Convivència i seguretat resol autoritzar a la senyora [REDACTED] que es pugui tocar el piano a l'habitatge situat a la Rbla. Tarradellas, 15, 5è 1a, durant una hora de cada tres, entre les 8:00h i les 21:00h.

En data 6 de juny de 2024 l'alcalde resol desestimar la sol·licitud d'adopció de la mesura cautelar de prohibició de tocar el piano i ordenar la realització dels tràmits necessaris per a contractar una entitat de control acreditada com a EC-PCA amb requisit d'independència A i que estigui habilitada en el camp d'actuació NS (Mesurament de nivells sonors), per a efectuar una nova sonometria a l'habitatge situat a la Rbla. Tarradellas, núm. 15, 5è 1a.

Base legal / Fonaments de dret i consideracions

- Llei 16/2002, de 28 de juny de protecció contra la contaminació acústica.
- Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el reglament de la Llei 16/2002 de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos.
- l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica de Vic

Conclusions / pronunciament

Revisats els expedients AJT/6055/2020 i AJT15292/2023 consta que la guàrdia urbana realitza l'11 de gener de 2020 una acta de denúncia per sorolls. Un cop realitzada la mediació pertinent i la sonometria, el 20 d'agost de 2020 es resol que es deixi de tocar el piano fins el 8 d'abril de 2024 quan es resol autoritzar que es pugui tocar el piano durant una hora de cada tres, entre les 8:00h i les 21:00h."

2. En data 19.07.2024 l'Inspector-Cap de la guàrdia urbana informa:

"En relació amb la instància presentada per la Sra. [REDACTED] amb document núm. 77258601Z a través de la qual sol·licita una relació dels incidents atesos per aquest cos policial per les molèsties pels sorolls generats quan la veïna toca el piano i pel que reclama una reclamació patrimonial per lesions a la Rbla. Tarradellas, 15,

L'INFORMO,

PRIMER.- *Que, fa temps que de forma transversal des de la regidoria de Convivència i seguretat de l'ajuntament de Vic s'ha actuat al respecte d'aquest conflicte i que, en darrer terme, va ser derivat al servei de mediació, de la mateixa regidoria, a causa de l'enquistament i la dificultat per acostar posicions entre les parts.*

SEGON.- *Que, les actuacions realitzades al respecte i que consten al registre electrònic de l'activitat del Cos (programa Eurocop) són les següents:*

- *En data 16 de setembre de 2019, ens consta una ocupació de via per part de l'empresa Grues Güell pel transport d'un piano al domicili de la interessada (incident Eurocop 10914/2019).*
- *En data 10 de gener de 2020 (23:57 hores), van ser requerits via telefònica per Sr. [REDACTED] i es va confeccionar un acta de denúncia per sorolls OM04 número registre 105/2020 per part dels agents 1039 i 1124 (incident Eurocop 412/2020).*
- *En data 27 d' abril de 2020, els agents del cos amb número 1108 i 1151 van ser requerits a la via pública per la Sra. [REDACTED] i, després d'explicar-los la seva queixa, van parlar amb l'altre part implicada per arribar a un acord. Van pactar una hora concreta per tocar l'instrument (incident Eurocop 4733/2020).*
- *En data 17 de maig de 2020 (19:59 hores), es va atendre el requeriment de la interessada per part dels agents 1139 i 1148 però no van detectar cap soroll (incident Eurocop 5404/2020).*
- *En data 15 d' octubre de 2020 (16:50 hores), es va atendre el requeriment de la interessada per part dels agents 1087 i 1126 però no van detectar cap soroll (incident Eurocop 12356/2020).*

- En data 6 de febrer de 2021 (11:15 hores), es va atendre el requeriment de la interessada per part dels agents 1153 i 11554 però no van detectar cap soroll (incident Eurocop 1550/2021).
- En data 7 de juliol de 2023 (18:22 hores), es va atendre el requeriment de la interessada per part dels agents 1058 i 1161 però no van detectar cap soroll (incident Eurocop 7719/2023).
- En data 12 de juliol de 2023 (19:53 hores), els agents d'aquest cos 1102 i 1124 van ser requerits pel Sr. [REDACTED] i el van emplaçar al servei de mediació per solucionar problemàtica. No van sentir sorolls (incident Eurocop 7896/2023).
- En data 14 d'octubre de 2023 (19:49 hores), van ser requerits via telefònica per Sr. [REDACTED] i es va confeccionar un acta de denúncia per sorolls OM04 número registre 2715/2023 per part dels agents 1094 i 1097 (incident Eurocop 12007/2023).
- En data 18 d'octubre de 2023 (18:34 hores), van ser requerits via telefònica per Sr. [REDACTED] i es va confeccionar un acta explicativa fets A10 número registre 2749/2023 per part dels agents 1173 i 1177 per deixar constància de les molèsties percebudes malgrat les mesures correctores establertes després de l'estudi per part una entitat de control acreditada (EC-PCA)."

3. I el dia 26.07.24 la tècnica de mediació informa:

"En data 13 de juliol del 2020 el Servei de Mediació d'aquest Ajuntament i arrel de varies intervencions policials per molèsties de sorolls generats pel so d'un piano, va proposar un procés de mediació entre les parts en conflicte, la Sra. [REDACTED] i la Sra. Sara [REDACTED].

D'acord amb la normativa vigent, la mediació és un procés voluntari i confidencial, on les parts implicades tenen la llibertat de decidir si volen participar-hi o no. En aquest cas, una de les parts va optar per no prendre part en el procés."

IV. En data 27.08.2024 es va notificar a la interessada la proposta de resolució de la reclamació de responsabilitat patrimonial emesa per la instructora de l'expedient, segons la qual correspon desestimar la sol·licitud de reconeixement de responsabilitat patrimonial instada per part de la Sra. [REDACTED], degut a que en base a la documentació inclosa a l'expedient es desprèn que no es pot establir una relació de causalitat directa entre els danys reclamats i l'actuació de l'Administració Pública; tot concedint-li un termini d'audiència de quinze dies per a presentar les al·legacions que consideri oportunes.

V. En data 16.09.2024 es presenten les següents al·legacions a la proposta emesa:

- Manca de justificació per a rebutjar les proves proposades i no admeses. Sol·licita interessa que s'admeti la pràctica de la prova proposada:

1a.- A demés dels informes mèdics que es van aportar amb el recurs de reposició i els que s'aporten ara, aportarem aquells informes mèdics necessaris per informar de l'estat, característiques i gravetat de les meves lesions.

2a.- Informe o dictamen pericial amb avaluació econòmica quan sigui possible.

3a.- Que s'adjunti a l'expedient la relació de trucades telefòniques des de i amb destí al telèfon o telèfons de la Sra. [REDACTED] o el seu fill [REDACTED] i la Policia Local.

4a.- Els informes, atestats, actes i qualsevol altre tipus de documentació relacionada amb les immissions sonores de la veïna al meu pis.

5ena.- La relació d'agents de la policia local o altres treballadors o funcionaris que han rebut les queixes o denúncies de la Sra. [REDACTED] o el seu fill i/o aquells que han intervingut en relació amb els mateixos fets.

7ena.- Testifical de la Sra. [REDACTED], del Sr. [REDACTED].

Per tant, ha d'anul·lar la proposta de Resolució esmentada i acordar la pràctica de la prova proposada.

- Introducció d'un fet i suposadament document nou a l'expedient, segons el qual la instructora considera que el so del piano comença en aquella data: sol·licitud d'ocupació de la via pública per al transport d'un piano. Manifesta que d'aquest fet no en tenia coneixement ni l'ajuntament me n'ha donat vista i sol·licita:

1. que s'incorpori l'expedient complet de la llicència d'ocupació de la via pública per instal·lació d'una grua suposadament per introduir un piano al domicili de la Sra. [REDACTED].

2. que es requereixi a Grues Güell per què porti la documentació relativa a aquell servei, on consti quin és el servei que van practicar.

- Junt al tràmit d'audiència no se li ha donat vista de l'expedient; sol·licita que es formi l'expedient complet i se li doni vista.
- Que es van iniciar les denúncies a l'Ajuntament en el mandat 2003-2007, mantenint-se reunions amb el regidor Joan Oriol Pujols i l'agent cívic Josep [REDACTED]; sol·liciten que s'incorpori a l'expedient administratiu les converses mantingudes i les actuacions o acords que arrel d'aquestes s'adoptessin i pel cas que no constin que es demani al treballador Sr. [REDACTED] que faci informe sobre el coneixement i actuacions relatives a les immissions sonores que patia ja aleshores i s'oficiï a l'antic regidor, Sr. Oriol, perquè documenti també la seva intervenció en aquest afer.
- I realitza les següents al·legacions en quant a la fonamentació de la desestimació:
 - ✓ La instructora fa una errònia valoració dels informes mèdics. La hipersensibilitat acústica és la lesió conseqüència del trauma auditiu que ha patit, no la causa.
 - ✓ Les immissions sonores són anteriors al setembre de 2019 com afirma la instructora; es pot deduir de les manifestacions de la pròpia Sra. [REDACTED] en el seu recurs de reposició de setembre de 2020 (n'aporta còpia).
 - ✓ Que cap veí no hagi presentat cap denúncia pot obeir a diverses raons i bona part d'aquestes no suposen la inexistència d'immissions sonores molestes i excessives.

Finalment, sol·licita que s'anul·li la proposta de Resolució a l'Alcalde perquè dicti Decret d'arxiu del procediment de 21 d'agost per les raons adduïdes, esmenant els defectes de procediment manifestades i acordi la continuació del procediment donant-me vista de l'expedient complet i acordant la pràctica de tota la prova proposada.

Fonaments de dret

-Pel què fa a les al·legacions presentades relatives a les proves proposades per la part interessada:

La Llei 39/2015 dedica els articles 77 i 78, respectivament, als mitjans, al període de prova i a la pràctica de la prova, seguint l'estructura normativa de la Llei 30/1992, però incorporant algunes novetats en el primer dels preceptes esmentats. No ha abordat el legislador la tasca de completar les determinacions legals sobre la prova en el procediment administratiu amb una tipificació, encara que fos oberta, dels mitjans de prova, ja que es manté la referència a la utilització de "qualsevol mitjà de prova admissible en dret", i l'única novetat a aquest respecte és l'addició d'una referència a la valoració de la prova, que s'ha de fer d'acord amb els criteris establerts per la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

El Tribunal Suprem ha declarat repetidament que la prova és una activitat processal essencial, tant en el procediment administratiu com en el procés judicial, i que s'adreça, directament, a acreditar la realitat de determinats fets, que normalment són els fets controvertits (Sentència de 17 de març de 1997), per la qual cosa "es el instrumento apto para que el Juzgado pueda reflejar en la sentencia los hechos jurídicamente relevantes de suerte que conformaron la convicción íntima del Tribunal" (Sentència de 8 de juliol de 1998).

Com assenyalava l'article 77.1 de la Llei 39/2015, l'objecte de la prova són els fets. La prova té un veritable sentit davant de dades fàctiques dubtoses que necessiten aclariments (Sentència del Tribunal Suprem d'11 de desembre de 1998).

Les proves rebutjades són:

- Informe o dictamen pericial amb avaluació econòmica quan sigui possible.
- Relació de trucades telefòniques des de i amb destí al telèfon o telèfons de la Sra. [redacted] o el seu fill [redacted] i la Policia Local.
- Informes, atestats, actes i qualsevol altre tipus de documentació relacionada amb les immissions sonores de la veïna al meu pis.
- relació d'agents de la policia local o altres treballadors o funcionaris que han rebut les queixes o denúncies de la Sra. [redacted] o el seu fill i/o aquells que han intervingut en relació amb els mateixos fets.
- Testifical de la Sra. [redacted], del Sr. [redacted].

El principi bàsic és que **correspon a la part actora provar els fets constitutius de la seva pretensió** i a la part demandada, els fets impeditius, extintius o excloents. No obstant això,

aquesta distribució de càrregues és matisada en funció de la disponibilitat i facilitat probatòria per aplicació del principi de la bona fe en la vessant processal, el qual “puede matizar, intensificar o alterar la regla general sobre distribución de la carga de la prueba en aquellos casos en los que para una de las partes resulta muy fácil acreditar un dato de difícil prueba para la otra [...]”, o que “el onus probandi se traslada a la Administración cuando es ella la que tiene en sus manos la posibilidad de certificar sobre los extremos necesitados de prueba” (Sentència del Tribunal Suprem de 22 de juliol de 2021).

Partint d'aquest principis d'objecte i càrrega de la prova; s'exposa perquè es va valorar la seva admissió o no:

- Informe o dictamen pericial amb avaluació econòmica quan sigui possible. Només en cas d'estimació de la reclamació patrimonial, es necessari portar a terme l'avaluació econòmica per tal de determinar la indemnització que correspon.
- Relació de trucades telefòniques des de i amb destí al telèfon o telèfons de la Sra. [redacted] o el seu fill [redacted] i la Policia Local. No es va admetre la realització d'aquesta prova per diversos motius: en primer lloc, pels principis de càrrega de prova i facilitat en la seva obtenció, aquesta s'hauria haver aportat pel propi interessat; en segon lloc, perquè és del tot innecessària atès que la relació de trucades no identifica, de cap manera, el contingut de les mateixes, és a dir, no provaria en cap cas que aquestes estiguin relacionades, directa o indirectament, amb denúncies per sorolls pel piano; i en tercer lloc, per ser manifestament improcedent, atès que és una petició genèrica que ni tan sols es limita en el temps (no s'indica el període de dates d'aquestes trucades que es sol·licita i podríem arribar a entendre que demana els últims 20 anys).
- Informes, atestats, actes i qualsevol altre tipus de documentació relacionada amb les immissions sonores de la veïna al meu pis. No es va admetre la realització d'aquesta prova, atès que els informes emesos pels tècnics municipals que obren a l'expedient de responsabilitat patrimonial ja recullen la identificació d'aquestes actuacions, no aportant cap dada nova rellevant la incorporació documental de cadascun d'aquests documents; per tant, és una dada innecessària.
- relació d'agents de la policia local o altres treballadors o funcionaris que han rebut les queixes o denúncies de la Sra. [redacted] o el seu fill i/o aquells que han intervingut en relació amb els mateixos fets. No es va admetre la realització d'aquesta prova, atès que és innecessària la identificació personal, amb nom i cognoms/càrrec o número TIP, de les persones que han intervingut en l'exercici de les seves funcions; com a tals, si hi han participat, ja han emès informes que o consten a l'expedient (com és el cas de l'enginyer municipal) o s'han identificat pel seu cap en l'informe que recull les actuacions municipals realitzades pels diferents serveis.
- Testifical de la Sra. [redacted], del Sr. [redacted]. No es va admetre la realització d'aquesta prova per ser manifestament improcedent, es tracta dels propis sol·licitants de la reclamació i ja han manifestat i poden manifestar en tot moment tot el que consideren necessari. L'article 53 de la LPACAP estableix que les persones interessades (com és el cas de la senyora [redacted]) tenen dret a conèixer, en

qualsevol moment, l'estat de la tramitació dels procediments en què tinguin la condició de persones interessades; i a accedir i a obtenir una còpia dels documents continguts en els procediments esmentats. En ser part, no poden tenir la consideració de testimoni. En aquest punt cal recollir que el seu fill, el senyor Oriol, ha intervingut sempre amb els interlocutors de l'Ajuntament, en representació de la seva mare, entenent doncs que actuant com a representant tampoc pot tenir la consideració de testimoni.

D'altra banda, la interessada efectua proposta de noves proves, concretament:

- Aporta un nou informe mèdic.
- Còpia de l'expedient complert de la llicència d'ocupació de la via pública per instal·lació d'una grua suposadament per introduir un piano al domicili de la Sra. [REDACTED].
- Que es requereixi a Grues Güell per què aporti la documentació relativa a aquell servei, on consti quin és el servei que van practicar.
- Es demani al treballador Sr. [REDACTED] que faci informe sobre el coneixement i actuacions relatives a les immissions sonores que patia durant el mandat 2003-2007.
- S'oficiï a l'antic regidor, Sr. Oriol, perquè documenti també la seva intervenció en aquest afer durant el mandat 2003-2007.

L'art. 77.2 de la LPACAP disposa que *"quan ho consideri necessari, l'instructor, a petició dels interessats, podrà decidir l'apertura d'un període extraordinari de prova per un termini no superior a deu dies"*. Atès que l'obertura d'un període extraordinari de prova és potestat de la instructora, examinades les proves proposades, aquesta considera que no són necessàries.

-D'altra banda, atesa la sol·licitud de vista de l'expedient, i de conformitat amb el que disposen els arts. 53 i 82 de la LPACAP; s'informa que l'expedient no incorpora res més que la documentació presentada per l'interessat i els informes emesos pels funcionaris, transcrits a la proposta de resolució; per tant, no era necessària la seva posada a disposició de l'interessat junt amb la proposta de resolució.

-En quant a la petició d'anul·lar la proposta de la instructora de data 21 d'agost, aquesta és un acte de tràmit que forma part de l'expedient, no essent susceptible de recurs.

-Finalment, pel què fa al fons de la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada, vistes les al·legacions efectuades a la proposta de resolució, i d'acord amb la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic, perquè pugui prosperar l'acció de responsabilitat patrimonial han de concórrer necessàriament els requisits següents:

- a) L'existència d'un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzable en relació a una persona o un grup de persones
- b) Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateix no tingui el deure jurídic de suportar-lo
- c) Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics

En primer lloc, cal determinar l'existència d'un **dany**, ja que sense dany no hi ha objecte indemnitzable, és a dir, no hi ha responsabilitat patrimonial. L'art. 32.2 de la Llei 39/2015 diu que el dany ha de ser real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzable en relació a una persona o un grup de persones.

Segons els informes mèdics aportats per la interessada, els informes de dates 28.07.2023, 30.08.2023 fan constar que la interessada té problemes d'arrítmies causades per problema veïnal persistent i no resolt. Cal indicar, en relació a aquest dos informes, que per decret de data 20.08.2020, tres anys abans d'aquests informes mèdics, es va ordenar que no es podia tocar el piano; i de l'informe de l'Inspector-Cap de la guàrdia urbana no consta acreditada l'existència de sorolls des del moment d'ordenar l'aturada de la font de soroll.

D'altra banda, els informes del neuròleg i l'otorrinolaringòleg, d'abril i maig del 2024, diagnostiquen la hipersensibilitat auditiva de la senyora [REDACTED]. Per tant, la instructora considera la hipersensibilitat acústica com a lesió.

Cal acceptar que les molèsties per sorolls guarden una estreta relació amb el subjectivisme de qui les pateix (major o menor capacitat de suportar-les segons els casos, el que és molèstia per un pot no ser-ho per un altre) així com amb el que socialment s'ha de considerar com a tolerable (és a dir, aquells nivells de contaminació acústica que la vida veïnal assumeix). Amb això no es vol dir que la hipersensibilitat acústica sigui la causa de la lesió que pateix la reclamant.

Finalment, l'informe de l'otorrinolaringòleg, de data 22.05.2024, fa constar que la pacient li exposa que la seva veïna toca el piano amb una intensitat massa alta des de fa 20 anys.

En aquest punt, cal recordar que segons l'informe de la Guàrdia urbana, el piano es va instal·lar al domicili de la veïna en data 16.09.2019, fa menys de 5 anys. Aquest fet prova que a partir d'aquesta data hi ha instal·lat un piano al domicili veí de la reclamant; la instructora no afirma que abans no hi hagués un altre piano que també pogués produir molèsties.

Per tant, amb els informes mèdics queda provat que la reclamant pateix uns danys físics, que són reals.

En segon lloc, tot i l'existència d'uns danys, res acredita que la causa d'aquests sigui el funcionament normal o anormal dels serveis públics, requisit indispensable per prosperar la reclamació de responsabilitat patrimonial; de fet, ni tan sols ha quedat acreditat que els danys siguin conseqüència del soroll del piano.

En aquest punt, cal recordar:

- En data 24 de juliol de 2020 es realitza sonometria per l'enginyer municipal que conclou:

*Segons el punt 3.b de l'annex 4 de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, el límit d'immissió sonora aplicable a l'ambient interior produït per activitats i relacions veïnals en una zona en una habitació s'estableix en 30dB(A) en horari diürn i vespre. El valor de **L_{Ar} = 36 dB(A)** supera els límits de la franges horària.*

DESFAVORABLE.

*Segons el punt 3.a de l'annex 4 l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica cap valor del nivell d'avaluació L_{Ar},i pot superar en més de 5dB(A) durant 30min, de manera contínua o discontinua, en els períodes de dia, vespre i nit, els valors fixats per la taula del mateix annex. El valor **L_{Ar}i = 40dB(A)** supera en més de 5dB(A)VACIO.*

DESFAVORABLE.

En conseqüència del resultat proposo que el veí qui té la font de soroll, (piano), deixi de tocar -lo mentre no es portin a terme les mesures pertinents i es compleixi la normativa de sorolls establerta."

Atès el resultat de la sonometria, per decret de data 20.08.2020 es va ordenar a la senyora [redacted] (veïna que té la font de soroll – piano) que deixi de tocar-lo mentre no es portin a terme les mesures pertinents i es compleixi la normativa de sorolls establerta.

- En data 26.03.2024 l'enginyer municipal, realitzada una nova sonometria, emet informe que conclou:

*Segons el punt 3.b de l'annex 4 de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, el límit d'immissió sonora aplicable a l'ambient interior produït per activitats i relacions veïnals en una habitació s'estableix en 30dB(A) en horari diürn i vespre. El valor de **L_{Ar} = 29 dB(A)** sempre que durant una franja de tres hores l'instrument es toqui un màxim d'una hora. En aquest cas no supera els límits de la franges horària. **FAVORABLE.***

*Segons el punt 3.b de l'annex 4 de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, el límit d'immissió sonora aplicable a l'ambient interior produït per activitats i relacions veïnals en una habitació s'estableix en 30dB(A) en horari diürn i vespre. El valor de **L_{Ar} = 29 dB(A)** sempre que durant una franja de tres hores l'instrument es toqui un màxim d'una hora. En aquest cas no supera els límits de la franges horària. **FAVORABLE.***

*Segons el punt 3.b de l'annex 4 de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, el límit d'immissió sonora aplicable a l'ambient interior produït per activitats i relacions veïnals en una habitació s'estableix en 35dB(A) en horari diürn i vespre. El valor de **L_{Ar} = 31 dB(A)** sempre que durant una franja de tres hores l'instrument es toqui un màxim d'una hora. En aquest cas no supera els límits de la franges horària. **FAVORABLE.***

*El valor de **L_{Ar} = 31 dB(A)** sempre que durant una franja de tres hores l'instrument es toqui un màxim d'una hora. En aquest cas no supera els límits de la franges horària. **FAVORABLE.***

*En la zona de menjador la font de soroll tampoc supera el límit sonant tota la fase de soroll essent el valor 33dB(A). **FAVORABLE.***

*Segons el punt 3.a de l'annex 4 l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica cap valor del nivell d'avaluació L_{Ar},i pot superar en més de 5dB(A) durant 30min, de manera contínua o discontinua, en els períodes de dia, vespre i nit, els valors fixats per la taula del mateix annex. Els valors **NO** superen en més de 5dB(A). **FAVORABLE.***

Analitzat el resultat obtingut proposo que el veí pugui tocar el piano 1h de cada 3h, és a dir, si el titular de la font de soroll (piano) toca el piano de les 15h a les 16h no podrà tornar a tocar el piano fins les 18h durant una hora més fins les 19h i no tocant-lo fins les 21h.

Atès el resultat de la sonometria, per decret de data 08.04.2024 es va autoritzar la senyora [REDACTED] que es pugui tocar el piano a l'habitatge situat a la Rbla. Tarradellas, núm. 15, 5è 1a, durant una hora de cada tres, entre les 08:00 i les 21:00 h (en cada franja de tres hores el piano es pot tocar durant màxim una hora seguida), de conformitat amb l'informe emès per l'enginyer municipal.

Segons les sonometries realitzades, prova objectiva, quan els sorolls no estaven dins dels marges legalment permesos es va ordenar que no es podia tocar el piano; i quan es va comprovar que les actuacions realitzades per la veïna donaven uns marges de soroll ajustats als previstos legalment, es va autoritzar de nou que podia tocar el piano.

De l'estudi de tot l'actuat, consta a l'expedient que l'Administració no va estar inactiva, tot el contrari, ja que va fer diverses actuacions. Vistos els informes transcrits, queda acreditat:

- **En data 8 de juny de 2020 l'inspector-Cap de la guàrdia urbana dona trasllat del problema de soroll** generat per un piano en el domicili de la senyora [REDACTED], veïna del 4rt. 1a. De la Rambla Tarradellas 15.
- Un cop realitzada la mediació pertinent i la sonometria, per decret de data **20 d'agost de 2020 es resol que es deixi de tocar el piano.**
- **per decret de data 08.04.2024** es va autoritzar la senyora [REDACTED] que es pugui tocar el piano a l'habitatge situat a la Rbla. Tarradellas, núm. 15, 5è 1a, durant una hora de cada tres, entre les 08:00 i les 21:00 h (en cada franja de tres hores el piano es pot tocar durant màxim una hora seguida), atès que es va comprovar que les actuacions realitzades per la veïna donaven uns marges de soroll ajustats als previstos legalment.

D'altra banda, no queda acreditat que els danys siguin conseqüència del soroll de piano; els professionals mèdics diagnostiquen unes malalties però pel seu origen recullen el que la interessada els manifesta.

En relació al nexce de causalitat, en una reclamació similar la Comissió Jurídica Assessora, segons Dictamen 245/2007, va concloure que corresponia desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada, tot fonamentant:

"Com ja va exposar aquesta Comissió Jurídica Assessora en el Dictamen 37/2007, el soroll és un agent patògen mediambiental, acreditat per la societat i plasmat, actualment, en la legislació. Tant la legislació civil, com la legislació penal i, en major nombre, la legislació administrativa, tendeixen a establir mesures destinades a evitar l'exposició a les immissions per soroll; com succeeix, igualment, en l'exposició a vibracions, contaminació lumínica, etc.

En l'article 4 de la Llei de protecció contra la contaminació acústica, el Parlament de Catalunya va establir la definició següent de soroll: "Immissió en l'ambient interior és la contaminació produïda pel soroll i les vibracions i sorolls que provenen de diversos emissors acústics situats en el mateix edifici o en edificis contigus al receptor." També, en l'exposició de motius de la Llei 37/2003, del soroll, es diu "el soroll en la seva vessant ambiental no ha estat tradicionalment objecte d'atenció preferent en la

normativa protectora del medi ambient". Cal reconèixer que en els darrers cinc anys l'atenció dels legisladors per evitar sorolls i protegir els drets dels particulars davant les immissions acústiques s'ha desenvolupat àmpliament.

El mateix ordenament civil català ha reaccionat contra les immissions produïdes pel soroll (Codi civil català, articles 546-13 i 546-14) i hi ha introduït mesures, tant substantives com processals.

Precisament, quan el soroll és constitutiu d'una immissió que afecta el desenvolupament de la vida privada en un domicili, pot vulnerar el dret a la intimitat personal consagrat en l'article 18.1 de la Constitució, i en l'article 8 del Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i la llibertat fonamentals, de 1950.

A títol il·lustratiu, el mateix Codi penal, en l'article 325 del capítol III estableix: "De los delitos contra los recursos naturales y del medio ambiente [...]. Será castigado [...] el que contraviniendo las leyes y otras disposiciones de carácter general protectoras del medio ambiente provoque o realice directa o indirectamente emisiones, vertidos, radiaciones, extracciones o excavaciones, aterramientos, ruidos, vibraciones [...]". Des de la perspectiva del principi de legalitat, la integració dels tipus penals en blanc ha de ser satisfeta acudint a normes extrapenals; i són, precisament, les normes administratives les que fixen els pressupostos de punibilitat per a la integració de determinats elements constitutius del tipus que es remet a la norma administrativa. El tipus de l'article 325 del Codi penal es configura com a delictes de perill concret, tot i que la mateixa jurisprudència va admetent que es caracteritza com a perill abstracte (en ser de mera activitat es consuma a través de la creació d'un risc mitjançant la realització d'alguna de les actuacions descrites en el precepte –en aquest cas, el soroll–, sense que sigui necessari, per consumir-se efectivament, la producció d'un perjudici determinat i específic).

En l'àmbit de la legislació administrativa, existeixen nombroses normes de dret comunitari sobre aquesta qüestió, que per la seva extensió aquí no es descriuen. I aquí tenim, específicament, la Llei 37/2003 i la Llei de protecció contra les contaminacions acústiques dictada pel Parlament de Catalunya, que atorquen a les administracions públiques les potestats necessàries, especialment a les administracions locals, per reprimir les conductes que originen conseqüències nocives, sorgides, precisament, de la producció del soroll. Ara bé, **això no vol dir que l'Administració municipal, en aquest cas l'Ajuntament, no hagi adoptat accions tendents a fer complir i fer cessar els sorolls amb la imposició de mesures per paralitzar l'activitat del pàrquing, que, a més, és utilitzat per privats que en són titulars.**

De tot això no es pot deduir, en la forma en què ho fa la reclamant, que l'activitat municipal desplegada hagi estat una mera inactivitat o hagi produït la total ineficàcia de la cessació dels sorolls. En l'expedient compareixen els particulars titulars de les places de pàrquing que es veurien afectats en el moment que es precintessin les portes del pàrquing per evitar els sorolls, fins i tot ja efectuades les obres de mitigació del focus emissor (obertura i tancament de portes i entrada i sortida de cotxes). La relació de causa a efecte és quelcom a analitzar, com ja s'ha dit, de forma molt acurada, ja que, si no es fes així, les administracions públiques es convertirien en originants –per omissió o per inactivitat– de tots els supòsits de contaminació acústica. Tot i que això no es pugui predicar de manera absoluta i en tots els casos, no es dona, precisament, en el que ara s'analitza.

La reclamant relaciona, com ja s'ha dit, un bon nombre de sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans que han considerat la vulneració de l'article 8 del Conveni per l'agent patògen del soroll. En

alguns casos s'ha produït la condemna a l'Estat per considerar la vulneració efectiva a l'article 8, però no ha estat així en totes.

Possiblement, el catalitzador que desencadeni la redacció dels legisladors cap a una més elevada protecció contra el soroll han estat les sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans que han considerat la vulneració de l'article 8 del Conveni per l'agent patògen soroll. Així, les Sentències Powell y Rayner, de 21 de febrer de 1990; López Ostra, de 9 de desembre de 1994; Balmer-Schafroth, de 26 d'agost de 1997; Guerra, de 19 de febrer de 1998; Hatton, de 8 de juliol de 2003; Moreno Gómez, de 16 de novembre de 2004 i Ruano Morcuende, de 6 de setembre de 2005. Amb claredat, en la Sentència Luginbühl, contra la Confederació Helvètica, de 17 de gener de 2006, el Tribunal Europeu reconeix l'aplicabilitat de l'article 8 del Conveni després de determinar que també hi ha ingerències en el dret al gaudi de l'habitatge quan es produeixen vulneracions immaterials, com el soroll, les emissions, les olors, etc., que poden impedir-ne un gaudi adequat, de la mateixa manera que vulnerar el dret a la vida privada i familiar.

Recentment, la Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans de 2 de novembre de 2006 (Assumpte Giacomelli contra Itàlia) ha recollit tota la doctrina anterior i ha posat l'accent (es tractava d'una instal·lació necessària i pública ja que el focus emissor provenia d'una planta de tractament de residus industrials tòxics) en el necessari equilibri entre l'activitat pública i la proporcionalitat de la tolerabilitat que el particular es veia obligat a mantenir respecte de les emissions que provenien de la planta de tractament.

Sobre totes aquestes emissions el Tribunal ha raonat, en especial en la Sentència Luginbühl, que cal revisar si entre l'interès discutit pel particular i el de la societat (representatiu, en aquell cas, de la indústria, i en el nostre cas, de l'aparcament) es pot arribar a un equilibri fair, de manera que els poders públics donin les passes necessàries per protegir el dret a la vida privada i familiar.

*No és necessari reproduir en aquest Dictamen la jurisprudència de dret intern que se citava en el fonament jurídic cinquè del nostre Dictamen 37/2007, però sí que se'n poden extreure conclusions i portar-les a aquest Dictamen. En general, **es tracta de contrastar si l'actuació, generalment de les administracions locals, ha estat una actuació tolerant, permissiva, reticent a intervenir contra el focus productor del soroll, o si, per contra, ha adoptat les mesures que l'ordenament posa a disposició, fins i tot remeis de naturalesa civil, per aturar les emissions. És criteri general de la jurisprudència, tant europea com interna, tant contenciosa com civil, que el soroll afecta de manera molt subjectiva les persones, i és difícil trobar un estàndard perquè l'Estat de dret desenvolupi la seva capacitat protectora cap a les persones amb major sensibilitat davant del factor acústic.** Aquesta qüestió es revela específicament estudiada en la sentència recaiguda en el cas Hatton contra el Regne Unit i, en concret, contra els sorolls procedents de l'aeroport de Heathrow, on el mateix Tribunal de Drets Humans va efectuar una ponderació i diferenciació de les possibles solucions que s'havien de donar als habitants dels voltants (per la via de la indemnització, de la insonorització, de l'expropiació, etc.) segons la seva especial predisposició o intolerabilitat vers el soroll.*

*Tot l'anterior s'ha considerat necessari d'exposar perquè, **per poder prosperar la reclamació de responsabilitat dirigida a l'Administració, seria necessari que l'hipotètic dany que està patint la reclamant, segons al·lega, i en la mesura en què ho al·lega, provingués exclusivament i directa de l'Administració, de l'omissió de la seva activitat o de la seva clara inactivitat.** Aquí s'oblida,*

parcialment, que l'origen del soroll prové d'una relació, salvades les distàncies, de veïnatge, i que els mateixos causants del soroll, és a dir, els titulars de les places de pàrquing –amb independència de qui sigui el propietari de l'aparcament– han assumit ja com a propi, com a originat per ells mateixos, amb la qual cosa intentaran posar-hi fi. I si aquesta circumstància s'ha produït, no es pot assenyalar, en canvi, que la inactivitat municipal hagi estat notòria, manifesta i conclusivament originant del dany.”

Tenint en compte el que disposen els articles 32 i 34 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, que regulen els principis de la responsabilitat patrimonial i la indemnització; i els articles 65, 67, 81, 91 i 92 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, els quals preveuen diverses especialitats del procediment de responsabilitat patrimonial.

Vist que dels informes emesos es desprèn que no es pot establir una relació de causalitat directa entre els danys reclamats i l'actuació de l'Administració Pública.

Atesa l'atribució de competències establerta per l'article 21.1.s) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; i l'art. 53.1.u) del TRLMRLC.

I vist l'informe proposat emès en compliment del que disposen els arts. 172.1 i 175 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

Per tot això, RESOLC:

PRIMER. Desestimar les al·legacions presentades per la interessada en data 16.09.2024, pel què fa a la retroacció de tràmits i l'obertura d'un període de prova extraordinari, exposant la corresponent motivació a les proves rebutjades; de conformitat amb la part expositiva de la resolució.

SEGON. Desestimar la sol·licitud de reconeixement de responsabilitat patrimonial instada per part de la Sra. [REDACTED], degut a que en base a la documentació inclosa a l'expedient es desprèn que no es pot establir una relació de causalitat directa entre els danys reclamats i l'actuació de l'Administració Pública.

TERCER. Notificar aquesta resolució a la interessada adjuntat còpia foliada de tot l'expedient, de conformitat amb la seva sol·licitud.

Ho mana i signa l'alcalde, en la data i hora que consta a la signatura, i en dóna fe la secretària.

Firmat electrònicament per:
L'alcalde
Albert Castells Vilalta
14-02-2025 12:31

Firmat electrònicament per:
La secretària
Maria Pilar Lobera Calvo
14-02-2025 13:25